

помилкою є точне слідування розподілу творів за класами в нотних збірниках або «Програмі навчання гри на фортепіано». Необхідно враховувати, що такий розподіл є децю умовним.

Важливим аспектом, пов'язаним з підбором репертуару, є вибір творів для концертних виступів. Тут основною метою має стати створення умов для прояву кращих виконавських якостей учня і демонстрації його досягнень. Тому репертуар повинен відповідати його естетичним смакам і технічним, емоційним і артистичним можливостям.

Такими ж критеріями потрібно керуватися і при виборі репертуару для участі в академічних фортепіанних конкурсах, з тією лише різницею, що вибір творів повинен бути на користь суто академічних творів, без «нальоту» естрадності.

Отже, вдумливе і ретельне ставлення до підбору педагогічного репертуару є одним з основних факторів успішної роботи з учнями. Репертуар впливає на навчально-виховний процес, сприяє розвитку творчої активності юного музиканта, дає можливість викладачу здійснювати естетичне виховання і прищеплювати любов до виконавського мистецтва в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

1. Баренбойм А. Вопросы фортепианной педагогики и исполнительства. – Л., 1969.
2. Воробкевич Т.П. Методика викладання гри на фортепіано. – Львів: ЛДМА, 2001.
3. Милич Б. Воспитание ученика-пианиста. – М.: КИФАР, 1997.
4. Цыпин Г.М. Развитие учащегося-музыканта в процессе обучения игре на фортепиано. – М., 1975.

Ірина МАКСИМЛЮК
(Івано-Франківськ, Україна)

НОВАТОРСЬКІ ТЕНДЕНЦІЇ У ТВОРЧОСТІ ХУДОЖНИКІВ-ГРАФІКІВ ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ КІНЦЯ ХХ СТОЛІТТЯ

В кінці ХХ століття молоді українські художники долали певні перепони в прагненні долучитися до сучасної європейської культури. Виходом зі становища для івано-франківських митців стали неодноразові закордонні поїздки з метою навчання, відвідування виставок, салонів, а навіть участі у багатьох мистецьких імпрезах. Спілкування з тамтешньою творчою інтелігенцією, представниками діаспори, ознайомлення з творами світових майстрів зумовили суттєві зміни в сфері вітчизняної графіки, зокрема, й на Прикарпатті. Формувалася новаторська образна мова, естетична й світоглядна концепція творів молодшого на той час покоління івано-франківських графіків.

Показовим є феномен Володимира Гуменного. Твори митця – це «містична галерея стилізованих іконно-модерних образів-ликів, очі-знаки котрих, сповнені прадавньою хитрістю героїв, напівбогів, німф, очі, наповнені лукавством таємничих лісів і заповітів минувшини» [3]. На його гравюрах 90-х рр., велике значення має сила кольору, а з часом його твори позбуваються колористичної доміанти в бік лаконічно змальованого людського обличчя, до компактної основи якого щоразу додаються нові деталі. Фігуративні композиції художника виражають сугестивну суть його творчої уяви, вони інспіровані розмаїттям історичних культур, в яких митець бачить оригінальну стилістику та іконографічні знахідки – скифія, християнство, доба козаччини [4].

Творча постать Михайла Вітушинського демонструє талант в поєднанні із самовідданою працею та нестереотипним мисленням [5]. Його графічні твори сповнені метафоричної, сюрреалістичної поетики. Тут відчувається неспокійний дух мистецького пошуку, тонке відчуття діалектики явищ та образів сучасного світу, напружене пульсування думки [1]. Вони характеризуються співставленням світлих і темних плям, динамікою, асиметрією, звивистістю ліній, точністю деталей [7].

Художні образи Володимира Гривінського вводять глядача у світ таємничих персонажів. Їх лиця, маски, торси, постаті нагадують емоційні рисункові імпровізації. Тут поєднується європейська традиція з власною візуальною версією драми людського існування [8], вираженою через своєрідне співставлення світла і темряви та експресивно-жестові варіації. Вирішальною у творчості митця є образна пластика, вибудована на поєднанні наївно-буквальних та стилізованих зображень [2].

Стилістика графічних творів Мирослава Ясінського базується на звихреності рисунку [6], контрасті і, одночасно, м'якості графічних прийомів. Його твори напрочуд жваві, динамічні, пристрасні, артистичні, а їх образно-пластична мова заснована на генетичній пам'яті та підсвідомих творчих імпульсах (йдеться передовсім про незнищенне наївне мистецтво Гуцульщини й Покуття) [6]. Лінія іноді чітка, неначе проритована, подекуди живописна, світлотіньові плями – рухливі, мінливі, активні. У його творчості простежується поява й розвиток оригінальної замкнуто-розкритої форми [6].

Графічні роботи В.Гуменного, М.Вітушинського, В.Гривінського, М.Ясінського – це рішучий крок на шляху самоусвідомлення сучасного українського мистецтва, запровадження новітніх пластичних форм, інтегрування прикарпатського краю у світовий художній процес, популяризації вітчизняного мистецтва поряд з іншими національними школами.

Графічні твори В. Гуменного, М. Вітушинського, В. Гривінського, М. Ясінського складають певну образно-стильову протипагу доробкові тих українських митців, які тяжіли до стилістики народних художніх ремесел (І. Пантелюк, Г. Колцуняк, О. Гнатюк, М. Грепиняк) і творчість яких насичена орнаментальними мотивами, символами, композиційними побудовами типовими для народного мистецтва.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ганущак В. За периметром шестигранника: [Творчий портрет молодого художника з Івано-Франківська М. Вітушинського] // Комсомольський прапор. – 1988. – 9 липня.
2. Гармонія кольору і ліній: [1 червня в Івано-Франківську відкрито виставку творів молодого художника Володимира Гривінського] // Вперед. – 2000. – 9 червня.
3. Єшкілев В. Володимир Гуменний: [Літ. портрет тестаментарного романтика] // Західний Кур'єр. – 1997. – 18 квіт. – № 16. – С. 6.
4. Звіжинський А. Володимир Гуменний — живопис, графіка, міфологія. URL: <http://artukraine.com.ua/a/volodimir-gumenniy--zhivopis-grafika-mifologiya/> (дата звернення: 16.02.2018).
5. Карп'юк В. Пси Святого Јуки – 6: Михайло Вітушинський. URL: <http://zbruc.eu/node/18637> (дата звернення: 16.02.2018).
6. Мирослав Ясінський. URL: <http://artvertep.com/authors/yasinskyj/info> (дата звернення: 16.02.2018).
7. Про творчість івано-франківських художників М. Вітушинського, І. Панчишина, М. Яковини // Комсомольський прапор. – 1988. – 5 березня.
8. Прохасько Т. Неканонічний графік Володимир Гривінський: [наймолодший член Спілки художників]. Анонс-контракт. – 2002. – № 5.